

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष ३८ | अंक ८२ | बुटवल | २०८२ चैत ०८ गते, आइतबार

नेपाल संवत् ११४६ | Sunday March 22, 2026

ਪ੍ਰ ੪

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

इनिसा हत्यामा संलग्न छिट्टै
पक्राउ पछन् : आइजीपी

उधारो असुली कानुन चाहियो : श्रेष्ठ

उनले उद्योगी व्यवसायीका लागि चुनौती धेरै रहेको बताउँदै चुनौतीका सामना गरेर औद्योगिक विकास तथा निजी क्षेत्रको प्रवर्द्धनका लागि आफू र आफ्नो टिमले काम गर्ने भनाइ राखे । अहिले पनि उद्योग सञ्चालन गर्दा जमिनको ७० प्रतिशत खला

१० प्रतिशत लिँदै आएको मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट), द्वन्द्वकालमा १२ प्रतिशत पुऱ्याइएको बताउँदै उनले द्वन्द्व सकिएपछि पनि त्यसलाई घटाउनेतर्फ कुनै पनि सरकारले ध्यान नदिएको, उद्योग व्यावार स्थापना तथा सञ्चालनमा भ्रष्टाचलको प्रकृया तथा प्रदेश र स्थानीय सरकारले समेत गरेको भार थपदै जाँदा उद्योग

सुरेन्द्र पाण्डेको ठहर :

एमाले सच्चिने कि सक्किने संकट सामना गर्दैछ

विज्ञतामा आधारित राजनीति, डिजिटल मेरिटोक्रेसी र संरचित पुस्तान्तरण गरे एमाले पुरानै लयमा फर्किन सक्ने पाण्डेले विश्वास व्यक्त गरेका छन् ।

लुम्बिनी संवाददाता

बूटवल

‘२०७४ मा भन्डै १७४ सीट जित्दा दिग्विजय गर्‍यौं भन्ने थियो नि, जोगाउन सकेनौं । एमाले (कम्युनिस्ट) हरू पहिला ३/४ वटा बसमा आउँथे, ७८ को चुनावमा एउटा बसमा आयो, अहिले माइक्रो बस

उनले एसपीपी र एमसीसी सम्झौताले अमेरिकी सेना आउने अनावश्यक हल्ला गरेर जान नहुने बताए। 'एसपीपी र एमसीसी सम्झौताले अमेरिकी सेना आउने होइन, त्यो हल्ला र संशय हो,

‘के अब एमाले पहिलेकै लयमा फर्किन्छ ? मेरो विश्वास छ, हामी फर्किने मात्र होइन, अब आधुनिक र शक्तिशाली भएर उदाउन सकौं, पाण्डेले भनेका छन्-‘तर यस्का लागि हामीले ‘इतिहासको ब्याज’ मा होइन, ‘भविष्यको लगानी’ मा ध्यान दिनुपर्छ ।’

» बाँकी ३ पेजमा.

» बाँकी ३ पेजमा

सम्पादकीय

लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पतालको गुणात्मक फड्को

लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पतालले संस्थागत क्षमता विस्तार र सेवा प्रवाहलाई गुणस्तरीय बनाउन निरन्तर पहलकदमी लिएको छ । कुनै बेला लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पताल भन्ने बित्तिकै एक शैयामा तीन जना राखेर उपचार गरिन्छ भन्ने चर्चा हुन्थ्यो, अहिले सरकारी अस्पताल हुनु त यस्तो पो भन्ने चर्चा हुने गरेको छ । सरकारले योजनाबद्ध पहलकदमी लिए सुधार गर्न मात्रै होइन, गुणात्मक फड्को मार्न सकिन्छ भन्ने एउटा उदाहरण हो ।

अहिले लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पतालको १२ सय शैया क्षमताको अत्याधुनिक अस्पताल भवन बन्दैछ । यो भवन बनेपछि अस्पतालको उपचार सेवा विस्तारले गुणात्मक फड्को मार्नेछ । यद्यपी पूर्वाधार संरचना निर्माणसँगै मानव संशाधन, जिम्मेवारीबोध र सेवाभावले समेत अस्पतालको सेवा प्रवाहमा प्रभाव पार्छ । केही वर्षअघिसम्म आक्रिमिक कक्षमा एउटा शैयामा तीन जना बिरामी राखेर उपचार गरिन्थ्यो । अहिले त्यो अवस्थाको अन्त्य भएको छ । शल्यक्रिया कक्षमा एकैपल्ट धेरै जना बिरामीको शल्यक्रिया गर्न सकिन्छ । जेष्ठ नागरिकको उपचारको लागि सहूलियतको सुविधा, विशेषज्ञ चिकित्सकबाट सेवा प्रवाह, अस्पतालको फार्मसी हुँदा बाहिर औषधि किन्न जानुनपर्ने, अस्पतालको चमेनागृहमा गुणात्मक सुधार जस्ता कामले अस्पताले सकारात्मक छवि निर्माण गरेको छ । आइसीयु सेवा विस्तार भएको छ । ६ शैयाको आइसीयु अहिले विस्तार भएर ४० शैयामा पुगेको छ । सिटिस्क्वान मेशन जडान भएसँगै बिरामीले ठूलो राहत पाए, अहिले एमआरआइ सेवा सुरु भएको छ ।

रात्रिकालीन स्वास्थ्य सेवालाई प्रभावकारी बनाउन रात्रिकालीन उपचारमा सहजीकरण गर्ने छुट्टै कर्मचारी व्यवस्थापन गरिएको छ । रात्रिकालीन सेवालार्इ गुणस्तरीय र भरपर्दो बनाउन समन्वयका लागि छुट्टै अधिकृत तोकेर अस्पताल प्रशासनले अहिले भइरहेको समन्वयको अभावलाई हटाएर चुस्त बनाउन खोजेको छ ।

लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पतालको सुधार एउटा आशालाग्दो प्रयास हो । लुम्बिनी प्रदेश सरकारले प्राथमिकता दिएर अस्पतालको पूर्वाधार विकास र सेवा प्रवाह सुधार अधि बढाएको छ । संघीय शासन प्रणालीप्रति समाजमा सकारात्मक छवि निर्माण यस्तै कामले गर्ने हो । अस्पतालको नेतृत्वको इमान्दारीपूर्वक मिहिनेतले सरकारको लगानीको प्रतिफल देखिन थालेको छ ।

अस्पताल १२ सय शैयामाविस्तार हुँदा यो राजधानी बाहिरको ठूलो विशेषज्ञ सेवासहितको अस्पताल बन्दैछ । अस्पतालको पूर्वाधार जति राम्रो बन्दैछ, गुणस्तरीय उपचारका लागि मानव संशाधनको प्रयोगमा अहिलेदेखि नै समन्वय आवश्यक छ । अस्पतालको सेवा थपिँदै जाँदा गुणस्तरीय सेवा प्रवाहको अपेक्षा पनि उतिकै हुन्छ । गुणस्तरीय सेवा प्रवाहका लागि लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पताल अग्रणी बन्दा अरुका लागि पनि अनुकरणीय हुनेछ ।

चुनावी परिणाम र रास्वपाको भित्री विश्लेषण !

एच.के. श्रेष्ठ

यसर्थ अबको रास्वपा एकमना सरकार हिजोको काग्रेसको एकमना, माओवादीको एकमना र वामपन्थी बिचको दुई तिहाई र काग्रेस एमाले बिचको दुई तिहाई सरकार जस्तो नहोस् । घन्टी चिह्नको जित संख्याको मात्र जित नहोस् । निरर्थक भीडको जित नहोस् । श्रीप पुराना दलहरूप्रतिको क्षणिक आक्रोशको डस्टबिन रास्वपा नबनोस् । रास्वपा पुराना दलहरूलाई एकछिनको खुचिड मात्र नबनोस् ।

विश्वमै अविक्तपथहरू मध्यको विकल्प पुष्टि हुँदै आएको निर्वाचन (फागुन २१)सम्पन्न भइसकेको छ । देशभर बजेको घन्टीले पुराना राजनीतिक दलहरूलाई शक्ति र सत्ताबाट आउट र नयाँ रास्वपालाई 'इन' गराएको छ । २०८२ भदौ २३/२४ को चमत्कारी घटना जस्तै अहिले मत परिणाम भएको छ । लगभग एकोहोलिएर अन्यधुन्द रास्वपाको घन्टीमा खनिएका मत परिणामले पुराना राजनीतिक दलका गडहरू भत्काइदिएका छन् । किल्लाहरू उखेल्दिएका छन् । लाल, बाम र काग्रेस किल्लाहरूको निशाना नै भेटिदिएको छ । विरासतहरू संकटको हिरासत हुन पुगेका छन् । हस्तीहरू अब अस्तित्व (भूत)को रूपमा छन् । राजनीतिक ठेकेदारहरूको टेन्डरमा प्रतिबन्ध लागेको छ । अति भएपछि खाति भएको छ । 'अति गर्नु अतिसार नगर्नु' को चोटिलो सन्देश पुराना दलहरूलाई दिलाएका छन् । मतदाताहरूले चरम बदला लिएका छन् । ती दलहरूको स्वर्गाको रास्वपालाई ध्वस्त पारिदिएका छन् ।

मत विश्लेषण :

यो चुनावी मत परिणाम नचिताएको छ । मतदाताहरूले ऐतिहासिक घटना दर्ज गरे । राजनीतिक दलहरूमा अपरिवर्तनीय दलीय संविधानका कार्यकर्ताहरू बाहेक अरुको भोट परेन । यो चुनावमा आवेग, आक्रोश, रिस, घृणा, बदला र भुत्काइदिने कला प्रदान देखियो । पुराना दलहरूलाई कुनैलाई न्याय गर्ने पक्षमा सोचेको देखिएन । विचार, विमर्श, छलफल र विवेक पुराना दलहरूको हकमा निषेध जस्तो देखियो । रास्वपा पार्टी प्रति चिनजान साइनो विज्ञता बिना पनि खन्याइदिए मत । रास्वपाको उम्मेदवार नै नभएको ठाउँमा पनि घन्टीमै दिए मत । रास्वपाको उम्मेदवारलाई केलाउने, गहिवाइमा अध्ययन गर्ने, अनुसन्धान गर्ने र यथार्थ बुल्ने तिर लागेनन् । उम्मेदवारको योग्यता, क्षमता, कार्यकुशलता, आदिप्रति बिना मतलब भोट हाले । बदला प्रदान देखियो । यो चुनावमा कुनै घोषणापत्रको मतलब गरेर, अध्ययन गरेर, स्वीकार, अस्वीकार र लेखाजोखा गरेर मत दिएको होइन । एकोहोरो घन्टी मात्र बजाइएको देखियो । कुनै दलका कुरा, आराधन, प्रतिज्ञापत्र, घोषणापत्र आदिको सुनवाई नै गरिएन । कुनै दलका पुस्ता वा नेतृत्व परिवर्तनको मतलब नै राखेको देखिएन । उनीप्रति कुनै विश्वास नै नभएको यो चुनावी मत परिणामले पुष्टि गर्‍यो ।

एकलौटी रास्वपा केन्द्रित नतीजाले पुरानो दलहरूमा बज्रपात भएको छ । नेतृत्वहरूमा प्रश्नको पहाड खडा गरिदिएको छ । नेतृत्वहरू आफूले आफैँलाई त्याग्ने बनाइदिएको छ । भन्नु आन्तरिक द्वन्द्वको मुस्तो सल्काइदिएको छ । एकआपसि दोषारोपण दन्काइदिएको छ । पूर्व स्थापित दलीय मूल्य, मान्यता, संस्कार, सभ्यता आदिलाई चकनाचुर

गरिदियो । कुनै बाद, दर्शन, विचारधारा आदिप्रति ठूलै अवज्ञा देखियो । यो चुनावले पुराना दलले उठाएका जातीय, क्षेत्रीय, लिङ्गीय, भाषीय, दलित, मुस्लिम, आदिवासी जनजाति, मधेस इत्यादि सुत्रिय मान्यताहरू समेतलाई लत्याएको देखियो । मार्क्स, लेनिन, माओवादहरू, विचारधाराहरू, प्रजातान्त्रिक धारा, समाजवाद, बहुदलीय जनवाद आदि केही मान्यता र सम्पन्ना समेत राखेको देखिएन । तसर्थ रास्वपालाई चेतन/अचेतन ढङ्गले जबरजस्ती मन पराइएको अवस्था हो ।

घन्टीमा अत्याधिक परेको मतले जनताले राजनीति गरेका होइनन् । घन्टीमा अत्यधिक मत परेको भन्दैमा पुराना दलहरूमा राम्रा पक्ष, राम्रा मान्छे, क्षमतावान र राम्रा नियतका कोही छैनन् भन्ने होइन । यसरी हेर्दा यो चुनाव परिणाम सबै सुभ्रबुध, विचार, विवेक, परिपक्व ज्ञान, ध्यान पूर्वकको नतिजा भन्न मिल्दैन । भाग्यलेशध दियो भन्दैमा कर्म सफल भएको ठान्न मिल्दैन । यो त बल्ल कर्मको परीक्षण मात्र हो । यो एक ढङ्गले दक्षिणपन्थीको दिशामा लागेको छ । ? रास्वपा छनीट के राजनीतिक छनीट हो ? के यो बाहिर भनिए जस्तै सुजबुजकै मत र छनीट हो ? के सौँचकै रास्वपाले जितेकै हो ? रास्वपा पार्टीलाई अत्यधिक मत विभिन्न कारणले परेको मात्र हो । रास्वपाको जित र हारको कसी त बाँकी नै छ । रास्वपा पार्टी परिपक्वता प्रमाणित हुनु पर्ने छ । यो पार्टी बन्न धेरै चुनौतीहरू र सर्तहरू पूरा गर्न बाँकी नै छ ।

पार्टी बन्ने सर्तको प्रश्न :

रास्वपा, घन्टी र बालेन-रवि त्यो पार्टीको पर्यायवाची जस्तो बनेको देखिन्छ । हावामा कुदिरहेको विश्व समाजको प्रभाव र प्रकृति नेपाली समाजमा पनि छ । पार्टी मान्छेको थुप्रोले बन्ने होइन । अल्गोरिदमको प्रभावले र डिजिटल माध्यमले बन्ने होइन । पार्टी फेसबुक र युट्युबको भिडियो, फोटो र फेक सामग्रीमा निकै ठूलो संख्याको लाइक, कमेन्ट र भ्युजले बन्ने होइन । जति धेरै यो शैलीले पार्टीको नाममा पार्टी बन्छ । उति धेरै खोक्रो भयो भनेर बुझ्ने हुन्छ । यद्यपि मान्छेको भीडभाड हुनसक्छ ।

पार्टी वा राजनीतिक दल त सिद्धान्तले बन्छ । दर्शन र विचारको कडीले बन्छ । बौद्धिक, वैचारिकको कार्यनीति तथा रणनीतिले बन्छ । सही, परिपक्व विवेकका र क्रिटिकल ढंगले अध्ययन, अनुसन्धान, विश्लेषण र संश्लेषण गर्ने नेताहरूले वा नेतृत्वले बन्छ । पार्टी त्यही तहका कार्यकर्ताले बन्छ पार्टी । पार्टी बन्नलाई निकै ठूलो त्याग, तपस्या, लगानी र कठिन संघर्ष, खटाई र सिद्धान्त र दर्शनप्रतिको निरन्तर लक्ष्य चाहिन्छ । रास्वपा नामको पार्टीमा यो सर्तहरू पूरा गर्नु जरुरी छ । जनता, भूगोल, बस्ती, क्षेत्र, लिङ्ग, भाषा, समुदाय, संस्कृति, हावापानी, रहनसहन आदिसँग काहिल्यै कुनै अन्तरक्रिया नभएको मान्छेको सतही थुप्रोले पार्टी बन्दैन । ती पक्षहरूसँग परिचित नभएको, अनुभवले नखारिएको, सम्पर्क नभएको, देखाभेट नभएको संगठनले पार्टी बनिस्केको हुँदैन । यो कुनै अज्ञान ढंगले जम्मा भएको केही उद्देश्य प्राप्तको मनोविज्ञान बोकेको एउटा संगठन हुन सक्छ । अन्य पार्टीहरूका कमजोरीले, असन्तुष्टीले र विभिन्न कारणले अहिले ठूलै जमात यसमा देखिएको हुनु सधैँको नहुन सक्छ ।

राजनीतिक समालोचकहरूका अनुसार कुनै मूल्य मान्यता, नीति र दर्शनहरूको साभ्ना सेटमा एकताबद्ध सदस्यहरू पार्टी निर्माणको सर्त हो । यो मान्यता नबोकेको रास्वपा केवल चुनावी संगठन भन्न मिल्दछ । एक पटक नयाँलाई हेरम, यो पटक पुरानो छोड्न भनेको भ्रमा थुप्रिएका मान्छेका थुप्रो संख्याको बहुमत मात्र हो, समाधान नै हो भन्न सकिदैन । देशको माटो, गाउँबस्ती वा भूगोलमा गएर समर्थक, शुभाचिन्तक, कार्यकर्ता, नेता बनाउनको लागि खासै प्रक्रिया नै नचालेको दु:खे नगरेको, राजनीतिक अन्यास नै नगरेको नामको पार्टीमा प्रश्न छ । प्राकृतिक प्रक्रियाबाट भएको जन्म र अप्राकृतिक वा आधुनिक मेसिनरी प्रक्रियाबाट र वा बतासे जन्म आकाश जमिन फरक हुन्छ । प्राकृतिक जन्ममा वंशाणु गुण हुन्छ । परम्पराको सुगन्ध हुन्छ । संस्कार हुन्छ । व्यवहार हुन्छ । धर्म, अनुशासन र सहिष्णुता हुन्छ । भावना, प्रेम, सम्मान हुन्छ । तर अप्राकृतिक जन्ममा केही मिल्दैन । यो क्षणिक आवेग, आक्रोश, बदलाभाव, आत्म भ्रम र अधैर्यता मात्र हुनसक्छ । रास्वपामा यही देखिन्छ । कुनै आधारभूत राजनीतिक दु:ख, अन्यास, त्याग, प्रक्रिया र जनतासँगको लामो क्रियाकलापबिना घीप डिजिटल, मिडिया, एस र अल्गोरिदमको भ्रमा सुखै सुखको प्रक्रियाले मान्छेको थुप्रो लागेको छ । दु:खले आजैको धेरै टिक्छ । विवेक, बुद्धि, कठिन लगानी दीर्घकालीन हुन्छ । तर सजिलो

र हावाको भ्रमा देखा परेको केही पनि टिक्दैन ।

मनोवैज्ञानिक प्रश्न:

सिमण्ड फ्राइडको मनोविश्लेषणात्मक थेअउरी अनुसार यो अचेतन र अर्धचेतन तहको थुप्रो र भीड हो । चेतन तहको अभाव देखिन्छ । कुनै ठोस आधारको किटानी निर्णयभन्दा पनि हचुवा अनुमान र अनुसरको भ्रमा देश, विदेशबाट समर्थन वर्षेको देखिन्छ । राजनीतिकभन्दा गैर राजनीतिकहरूको संगठन र एकता छ, यसमा ।

पार्टी सदस्य नै नभएकाहरूको पार्टी बनिरहेको छ, रास्वपा । पत्रकारिता गरेको, फिल्म खेलेको, प्राविधिकको रूपमा पेशा गरेको, कलाकार भएको, वैदेशिक रोजगारी गरेको, सामाजिक कारवाही भोगेका, अन्य दलहरूबाट कारवाही भएका, विभिन्न अवसरका अवसरवादीहरू आदिआदिले पार्टीको रूपमा रास्वपा संगठित र सञ्चालित छ । राष्ट्रिय राजनीतिक नेता र नेतृत्वमा खारिएको नेतृत्वको अभाव छ । हुन त पुराना भनिएका पार्टीहरूले पनि विचार सिद्धान्तबाट पलायन भएर पार्टी र पोलिटिक्स दुवै नभएको अवस्था हो ।

मनोवैज्ञानिक पक्षमा रास्वपाले यो प्रवृत्तिको मतलाई चित्त बुझाउन सक्नुपर्दछ । खास फ्राइडिजम मनोविश्लेषण अनुसार अचेतन र अर्धचेतन तहले आवेग, आक्रोश र उत्तेजना बढी ग्रहण गर्दछ । छिटो नतिजा खोज्छ । तुरुन्तै माग पूराको चाहना राख्छ । विवेक कमजोर हुन्छ । अमेरिकन मनोविश्लेषक विलियम जेम्सको स्ट्रीम अफ कन्सस्नेस (चेतनाको प्रवाह) मनडले आधुनिक समाज ग्रसित छ । रास्वपाप्रतिको अत्याधिक मत यसैको परिणाम पनि हो । यो विशेषतामा बहुविकल्प, बहुम्रोत र बहुविचार र सौचको भिडभाड मान्छेको दिमागलाई हुँडुङ्काइरहेको हुन्छ । अन्तरिम मनोवादले दिमागलाई आराम दिँदैन र अस्थिरतातिर लखेटिन खोज्दछ । जसले तुरुन्तै नतिजाकै माग गर्दछ । तुरुन्तै विकल्प खोज्दछ । यो धरोषता र चरित्रको किचघान जमातले आँखा चिम्लेर सबै भरोसा रास्वपालाई सुम्पेको छ । तसर्थ यो जमात थेगिराख्न कठिन छ । त्यो विशेषतालाई समन्वोधन ढिलाइ गरे वा पूरा गर्न नसके आफैँलाई घातक र प्रत्युपादक निश्चित हुन्छ । भौतिक द्वन्द्वभन्दा आत्मागत, मानसिक र मनोवैज्ञानिक द्वन्द्व भन जटिल र खतरनाक हुनसक्छ ।

गुदी कुरा र सावधानी !

एउटा सामाजिक धाराणात्मक मान्यता छ कि कुनै पनि ब्यक्ति हवाते धनी भएको शुभ संकेत होइन । कोही हवाते उदाएको शुभ संकेत होइन । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी प्रतिको आश्चर्यचकित 'मत-विजय' त्यस्तो नहोस् ! अहिले भन्न के मात्र सकिन्छ भने पुराना राजनीतिक दलहरूप्रति मतदान कर्ताहरूले आक्रोश पोटाएका हुन् । रिसिबजी साधेका हुन् । अत्याचारको बदला लिएका हुन् । सखाप पारेर पुराना दलहरूलाई हराएका हुन् । घन्टीलाई जिताएका कुरा दोस्रो हो । रास्वपाको चुनाव चिन्ह घन्टीमा अत्याधिक मत परेको हो । रास्वपा पार्टीलाई सबै मतदाताले चिनेकै छैनन् । रास्वपाको जित अहिले होइन, सरकार र सत्ताको यात्रापरचात् थाहा हुनेछ । जब यो सत्तामा जान्छ, सरकार बनाउँछ । काम गर्न शुरू गर्छ । अनि थाहा लाग्छ जित र हार । देशलाई सही ढंगले होक्ैमा हुनेछ । मुलुकलाई कौंचुली फेरेमा हुनेछ । जनताको दैनिक र उपभोग्य वस्तुहरूको सर्वसुलभ र सहज डेलिभरी दिएमा हुनेछ । सुशासनसहितको राजकाज सञ्चालनमा हुनेछ । नेपाली जनताको चाहानाअनुसार कुशल ढंगले सफल भयो भने बल्ल हुन्छ, यो दलको जित । यसर्थ अबको रास्वपा एकमना सरकार हिजोको काग्रेसको एकमना, माओवादीको एकमना र वामपन्थीबिचको दुई तिहाई र काग्रेस एमालेबिचको दुई तिहाई सरकार जस्तो नहोस् । घन्टी चिह्नको जित संख्याको मात्र जित नहोस् । निरर्थक भीडको जित नहोस् । श्रीप पुराना दलहरूप्रतिको क्षणिक आक्रोशको डस्टबिन रास्वपा नबनोस् । रास्वपा पुराना दलहरूलाई एकछिनको खुचिड मात्र नबनोस् । यो चुनाव भन्न थपिने द्वन्द्व र समस्याको नयाँ अनुमोदन नहोस् । यो चुनाव पनि भ्रष्टाचारको गेट पास मात्र नहोस् । लोकतन्त्र केवल एलिट (उच्च विशिष्ट ,कुलिन वर्ग)को प्रतिस्पर्धात्मक सङ्घर्ष मात्रै नहोस् !

यो देशमा यसअघि पनि नजितेको पार्टी कुन छ त ? सबैले जितेकै हुन् । तसर्थ रास्वपा पनि अहिले जित्ने ठूलो कुरा होइन । टिक्ने ठूलो र महत्वपूर्ण कुरा हो । भोटको ठूलो थुप्रो बनाउनु महत्वपूर्ण कुरा होइन । त्यो कति टिक्छ , कति सफल हुन्छ र कति सार्थक र अस्तित्वमा रीहरहन्छ भन्ने प्रश्न महत्वपूर्ण हो । यसमा पार्टीको स्वरूपदेखि अन्य कमजोरीहरू र अभावहरू अवश्य छन् । तथापि सरकारमा परीक्षण हुँदैछ ।

मुख स्वास्थ्य : बालकदेखि वृद्धवृद्धासम्मलाई आवश्यक

डा. महेश खतिवडा

नेपालमा मुखको क्यान्सर ५० वर्षमाथिका पुरुषमा बढी देखिन्छ र धुम्रपान मुख्य कारण हो भने नयाँ बिरामी ३५.७१ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । ‘आजकलको व्यस्त जीवनशैलीमा हामी सबैले आफ्नो मुखलाई स्वस्थ राख्न सकिरहेका हुँदैनौ, जसको प्रत्यक्ष असर हाम्रो सम्पूर्ण शारीरिक स्वास्थ्यमा पर्न आउँछ । त्यसकारण स्वस्थ मुख नै स्वस्थ जीवन हो ।’ विश्व मौखिक स्वास्थ्य दिवस २०२६ को नारा ‘अ ह्याप्पी माउथ इज अ ह्याप्पी लाइफ’ हो ।

आफ्नो बिग्रिएको दाँतले गर्दा मानिसहरूको भीडमा गएर बोल्न, हाँस्न डराउँछ, हिचकिचाउँछ । यसले गर्दा उसको मानसिक स्वास्थ्यमा समेत असर गरेको हुन्छ । अर्कोतिर हिन्ताबोध र आफैँले आफूलाई कमजोर ठानिरहेको हुन्छ ।

मुख स्वस्थ नराख्दा आइपर्ने समस्याहरू पनि थुप्रै छन् । हिजोआज साना बालबालिकादेखि बुढाबुढीसम्मको दाँतमा विभिन्न खालका समस्याहरू देखिन्छन् । दाँतसम्बन्धी समस्या र दुखाइले गर्दा मानिसको खानपान र सुताइको शैलीमा समेत असर गरी सम्पूर्ण शारीरिक स्वास्थ्यमा समेत नकरात्मक असर पर्दछ । आज करिब ३.७ अरब मानिसहरू विश्वव्यापी रूपमा कुनै न कुनै प्रकारको मौखिक रोगबाट ग्रसित रहेको पाइएको छ ।

हिजोआज अधिकांशका घरमा दाँत तथा मुखसम्बन्धी समस्या भएका ब्यक्तिहरू भेटिन्छन् । किन हामीले यस्ता समस्या निरन्तर भैलिरहेका छौं भन्ने बारेमा विमर्श हुन जरुरी छ ।

स्वास्थ्य क्षेत्रमा गरिएका नयाँ-नयाँ अनुसन्धानबाट मौखिम स्वास्थ्यको असरले आजको विश्वव्यापि रूपमा रहेको सुगर, प्रेसर, मानसिक रोग जस्ता जटिल समस्यामा प्रत्यक्ष सम्पर्क रहेको पाइएको छ । सानो-सानो समस्या र सामान्यता हेलचक्राई र लापरवाहीले दाँत तथा मुखसम्बन्धी समस्याहरू

निम्तिने गरेका दृष्टान्तहरू पाइन्छ ।

विद्यालय तथा समुदायस्तरमा मुख स्वास्थ्यबारे सचेतना फैलाउने अभियानहरू चलाउनुपर्छ । मुखजन्य समस्या खासै केही हैन भन्ने आम प्रवृत्ति र धारणामा परिवर्तन हुन जरुरी छ ।

ओरल हेल्थ डे का अवसरमा विश्व डेण्टल फेडेरेशन तथा तत् सम्बन्धी निकाय र विभिन्न संघसंस्थाहरूले मौखिक स्वास्थ्य र यसको प्रत्यक्ष असर, सम्पूर्ण शारीरिक स्वास्थ्य, पोषणलाई समर्थन र मानसिक स्वास्थ्यमा पर्ने

प्रभाव जस्ता विषयलाई प्राथमिकतामा राखेर कार्यक्रमहरू गरिरहेका छन् । यसलाई समुदायस्तरमा लैजाने पहल जारी छ ।

मार्च २० लाई विश्व मुख स्वास्थ्य दिवसको रूपमा मनाइरहँदा विश्वव्यापी रूपमा जुन-जुन देश यस संस्थासँग आवद्ध छन् उनीहरूले आफ्ना-आफ्ना देशमा विविध कार्यक्रम गरी मनाउने गर्छन् । नेपालको सन्दर्भमा पनि नेपाल डेण्टल एशोसिएसनले देशव्यापी रूपमा नि:शुल्क दन्त शिबिरको आयोजनादेखि लिएर प्रचारप्रसार र दन्तरोगको निराकरणमा ठूलो

भूमिका खेलेको छ । चितवन मेडिकल कलेजले मार्च महिनाभर नै नि:शुल्क डेन्टल ओपीडी सेवादेखि लिएर विविध च्यालीको आयोजना गरी सचेतना फैलाउने गरेको छ । रजौली र प्लेकार्डको प्रदर्शन साथै अस्पतालमा विविध कार्यक्रमहरू जस्तै: वादविवाद, भिडियो प्रतियोगिता आयोजना गरिएको छ ।

खराब मौखिक स्वास्थ्यले गिजा तथा दाँतको समस्या मात्र नभई हाम्रा शरीरका मुख्य प्रणालीहरू जस्तै: रक्तसञ्चार प्रणाली, स्वासप्रस्वास प्रणाली, पालन प्रणाली, स्नायु प्रणालीमा समेत प्रभाव पार्दछ ।

एउटा अध्ययनमा के देखिएको छ भने, नेपालमा मुखको क्यान्सर एक प्रमुख जनस्वास्थ्य समस्याको रूपमा रहेको छ । शरीरका अंगहरूमा लाग्ने क्यान्सर मध्ये मुखको क्यान्सर पनि प्रमुख रूपमा पर्दछ । मुख्यतया ५० वर्षभन्दा माथिका पुरुषहरूमा धेरै असर पाइएको छ । धुम्रपान र सुतीजन्य पदार्थको अत्यधिक सेवन यसको मुख्य कारण मान्न सकिन्छ ।

२०१८-२०१९ को बीमा गरिएको अध्ययनमा करिब ३५.७१ प्रतिशत नयाँ मुखको क्यान्सरका बिरामीहरू थपिएको पाइएको छ । जुन दिन प्रतिदिन थपिँदै जाने क्रममा छ । जसमा पुरुषहरूको अनुपात करिब ६६.७ प्रतिशतदेखि ७४.५ प्रतिशतको बिचमा पाइएको छ । क्यान्सरको कारणले एकातिर शारीरिक रूपमा पर्ने असर त छँदैछ, अर्कोतिर मानसिक र पारिवारिक असर पनि उत्तिकै हुने गर्दछ । मौखिक स्वास्थ्यको लागि खाना खाइसकेपछि दिनको २ पटक नियमित ब्रस गर्ने, बढी गुलियो खाने कुराहरू कम गर्ने र खाइसकेपछि मुख कुल्ला गर्ने, स्वस्थ सन्तुलित भोजन सेवन गर्ने, नियमित रूपमा हरेक ६/६ महिनामा दन्त चिकित्सकसँग परामर्श लिनु गर्नु आवश्यक छ ।

धुम्रपान, सुतीजन्य पदार्थ र मध्यपानको सेवन नगर्ने र आफ्ना बालबालिकालाई पनि मुख स्वस्थ राख्न प्रेरित गर्नुपर्दछ । यस्ता बानी र क्रियाकलापहरूले मुख तथा दाँतसम्बन्धी रोगको समयमा नै पहिचान, उपचार हुन सक्छ ।

(डा. खतिवडा चितवन मेडिकल कलेजमा कार्यरत छन् ।)

२०८२ चैत ०८, गते आइतबार

Sunday March 22, 2026

न.प.जि.प्र.का.द.न.४/०४५/०४६

3

दोब्बर गतिमा हिउँ गुमाउँदै हिमनदी

काठमाडौँ । जलवायु परिवर्तनले बढ्दो विश्वव्यापी तापक्रमका कारण हिन्दुकुश हिमालय (एचकेएच) क्षेत्रका हिमनदीहरू तीव्र गतिमा पलिरहेका छन् । पछिल्लो अध्ययनले यस क्षेत्रमा सन् २००० यता हिउँ पलने दर दोब्बर भएको देखाएको छ ।

अन्तरराष्ट्रिय एकीकृत पर्वत विकास केन्द्र (इसिमोड)ले गरेको पछिल्लो अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार सन् १९७५ यता हिमनदीको मोटाइ २७ मिटरसम्म घटेको छ । यसले ‘एसियाका वाटर टावर’ (पानीका स्रोत) बाट बग्ने पानीमा निर्भर तल्लो तटीय क्षेत्रका भन्डै दुई अर्ब मानिसका लागि खतराको सङ्केत देखाएको छ ।

प्रतिवेदनहरूले यस क्षेत्रमा भइरहेको हिमनदी परिवर्तनको हालसम्मकै सबैभन्दा विस्तृत प्रमाण प्रस्तुत गरेका छन् । ‘सन् १९९० देखि २०२० सम्म हिन्दुकुश हिमालय क्षेत्रका हिमनदीको परिवर्तनशील गतिशीलता’ र ‘हिन्दुकुश हिमालय (एचकेएच) हिमनदी परिदृश्य २०२६ : हिमाली हिमनदी अनुगमनको ५० वर्षका अन्तर्दृष्टि’ नामक उक्त प्रतिवेदनहरू इसिमोडले विश्व हिमनदी दिवसको अवसरमा शनिबार सार्वजनिक गरेको हो ।

हिन्दुकुश हिमालयमा ध्रुवीय क्षेत्र बाहिर सबैभन्दा बढी हिउँ रहेको छ, जहाँ ६३ हजार ७०० भन्दा बढी हिमनदीहरूले करिब ५५ हजार ७८२ वर्ग किलोमिटर क्षेत्र ओगटेका छन् । यी हिमनदीहरू एसियाका कम्तीमा १० प्रमुख नदी प्रणालीका स्रोत हुन्, जसले अर्बौं मानिसको खाद्य, पानी, ऊर्जा र जीविकोपार्जनको सुरक्षामा सहयोग पुर्‍याउँछन् ।

समुद्री सतहबाट चार हजार ५०० देखि छ हजार मिटर उचाइमा रहेका करिब ७८ प्रतिशत हिमनदी क्षेत्रहरू ‘उचाइमा आधारित बढ्दो तापक्रमको उच्च जोखिम’मा रहेका प्रतिवेदनमा उल्लेख छ ।

“यो कुनै टाढाको समस्या होइन, यो त हरेक गर्मी र मनसुना नयाँ विपद्का रूपमा प्रकट भइरहेको वास्तविक सङ्कट हो । यस शताब्दीमा हिउँ पलिने दर दोब्बर हुनुले हामी सबैलाई स्तब्ध बनाउँदै कार्यका लागि प्रेरित गर्नुपर्छ,” इसिमोडका महानिर्देशक पेमा ग्यान्त्सोले भने–“हिन्दुकुश हिमालय

अहिले एउटा दोबाटोमा छ । पानीको अनिश्चिततादेखि विनाशकारी बाढीसम्मका तीव्र रूपमा बढ्दो प्रभावहरूले हामी हिउँमण्डलका लागि निर्णायक दशकमा छौं भन्ने स्पष्ट पारेको छ । हामीले अहिले नै अनुगमन बढाउन र अनुकूलनमा लगानी गर्नुपर्छ । यी ‘ब्लाइन्ड स्पट’ (जानकारीविहीन क्षेत्र)बाट सुरु हुने अनपेक्षित घटना रहेनन्, यो हाम्रो नयाँ यथार्थ हो ।”

हिमनदीको १२ प्रतिशत क्षेत्रफल ह्रास

विस्तृत विश्लेषणले सन् १९९० र २०२० को बीचमा हिन्दुकुश हिमालयका हिमनदीले आफ्नो कूल क्षेत्रफलको करिब १२ प्रतिशत र अनुमानित हिउँ भण्डारको नौ प्रतिशत हिस्सा गुमाएको देखाएको छ । इसिमोडका रिमोट सेन्सिड विश्लेषक तथा हिमनदी गतिशीलता प्रतिवेदनका मुख्य लेखक सुदनविकास महर्जनका अनुसार सबैभन्दा तत्कालको खतरा यस क्षेत्रका साना हिमनदीहरूबाट छ ।

“सन् १९९० र २०२० को बीचमा हिमनदीले कूल क्षेत्रफलको करिब १२ प्रतिशत हिस्सा गुमाए तापनि यो क्षति शून्य दशमलव पाँच वर्ग किलोमिटरभन्दा साना हिमनदीहरूमा सबैभन्दा तीव्र छ,’ विश्लेषकमहर्जनलेभने–“यसलेउच्चहिमाली समुदायका लागि स्थानीयस्तरमा पानीको अभावको तत्काल जोखिम निम्त्याउँछ र हिमताल विष्फोटजस्ता खतरालाई तीव्र बनाउँछ । यस क्षेत्रका तीन-चौथाइ हिमनदी यही जोखिमपूर्ण आकारमा रहेकाले खतरा भन्न बढी छ ।”

एचकेएच हिमनदी परिदृश्य प्रतिवेदनले ३८ वटा अनुगमन गरिएका हिमनदीहरूको तथ्याङ्कलाई सङ्कलन गरेको छ । जसले सन् २००० पछि हिउँको व्यापक ह्रास भएको देखाएको छ ।

यसले हिमाली हिउँमण्डलका केही भागहरू अपरिवर्तनीय विनाशतर्फको ‘टिएडि पोइन्ट’ (निर्णायक मोड) नजिक पुगेको सङ्केत गर्छ । यद्यपि प्रतिवेदनले तथ्याङ्कमा रहेको एउटा ठूलो खाडललाई औँल्याएको छ । ती ३८ मध्ये केवल सात वटाले मात्र विश्व हिमनदी अनुगमन सेवा (डब्लुजिएमएस)को विश्वव्यापी बेन्चमार्क मापदण्ड पूरा परेका छन् । काराकोरम, सिक्किम, जान्स्कर र

भुटानजस्ता प्रमुख हिमनदी क्षेत्रहरू अझै पनि अनुगमनको दायराभन्दा बाहिर छन् ।

“हामी एक अघुरो नक्साको सहयोगमा तीव्र रूपमा परिवर्तन भइरहेको भविष्यतर्फ अघि बढ्न खोज्दैछौं,’ इसिमोडका हिउँमण्डल विशेषज्ञ तथा प्रतिवेदनका लेखकमध्येका एक मोहम्मद फारुक आजमले भने–“हिमालयको ठूलो हिस्सा अझै पनि अनुगमनको पहुँच बाहिर छ । अनुगमन संयन्त्र विस्तार र पद्धतिमा एकरूपता नल्याई जलप्रवाह र हिउँमण्डलमा आएको तीव्र परिवर्तन पत्ता लगाउन कठिन हुन्छ । नेपालका ‘मेरा’ र ‘रिखा साम्बा’ तथा भारतको छोटा सिघ्रीजस्ता प्रतिनिधिमूलक हिमनदीको निरन्तर अनुगमन महत्त्वपूर्ण छ, तिनीहरू सम्पूर्ण पर्वतीय प्रणालीका लागि हाम्रा ‘प्रारम्भिक चेतावनी’ सूचक हुन् ।”

सबैभन्दा ठूलो क्षति सिन्धु, गंगा र ब्रह्मपुत्र बेसिनमा

प्रतिवेदनले हिमनदीको क्षति भौगोलिक रूपमा फरक फरक रहेको देखाएको छ । पूर्वी ‘हेड्जुआन शान’ पर्वतमालामा सबैभन्दा उच्च प्रतिशत ह्रास देखिएको छ, जहाँ केही क्षेत्रले केवल तीन दशकमा ३३ प्रतिशतसम्म हिमनदी क्षेत्र गुमाएका छन् । तर सबैभन्दा ठूलो क्षति सिन्धु, गङ्गा र ब्रह्मपुत्र बेसिनहरूमा केन्द्रित छ, जहाँ यस क्षेत्रका ७४ प्रतिशतभन्दा बढी हिमनदी अवस्थित छन् ।

दश वर्ग किलोमिटरभन्दा ठूला हिमनदीले यस क्षेत्रको प्राकृतिक जल भण्डारको करिब ४० प्रतिशत हिस्सा ओगटेका छन् । पन्चस्र ठूला हिमनदीमध्ये १८ वटा रहेको काराकोरम पर्वतशृंखला दीर्घकालीन जल, खाद्य र विपद् जोखिमका हिसाबले उच्च जोखिममा छ, जसको प्रभाव समग्र क्षेत्रमा पर्नेछ ।

सन् २०२५ लाई ‘हिमनदी संरक्षणको अन्तरराष्ट्रिय वर्ष’ र सन् २०२५-२०३४ लाई ‘हिउँमण्डल विज्ञानका लागि कार्य दशक’ घोषणा गरिएको सन्दर्भमा, यी निष्कर्षहरूले कार्यको तत्काल आवश्यकतालाई गम्भीर रूपमा स्मरण गराएका छन् ।

प्रतिवेदनका लेखकहरूले हिमनदी अनुगमनको दायरा बढाउन, पद्धतिहरूको सुदृढीकरण गर्न र द्रुत रूपमा परिवर्तन भइरहेको हिउँमण्डलको प्रभाव न्यूनीकरणका लागि जलवायु-उत्थानशील अनुकूलन योजनामा ठूलो लगानी गर्न आह्वान गरेका छन् ।

हिन्दुकुश हिमालय (एचकेएच) क्षेत्र एसियाभरि तीन हजार ५०० किलोमिटरमा फैलिएको छ । जसले अफगानिस्तान, बङ्गलादेश, भुटान, चीन, भारत, म्यानमार, नेपाल र पाकिस्तानलाई समेट्छ । उच्च हिमाली शृंखला, मध्यपहाडी क्षेत्र र समथर भूभाग समेटिएको यो क्षेत्र भण्डै दुई अर्ब मानिसहरूको खाद्य, जल र ऊर्जा सुरक्षाका लागि महत्त्वपूर्ण छ । यो अनर्गनी अतुलनीय प्रजातिहरूको बासस्थान पनि हो । यो क्षेत्र अत्यन्तै संवेदनशील छ । जलवायु परिवर्तन, प्रदूषण, र जैविक विविधताको विनाशजस्ता ‘त्रिपक्षीय ग्रह सङ्कट’को प्रभावबाट उच्च जोखिममा छ ।

पर्थ्यो, यसपालि गर्मी बढ्न लाग्दा हिउँ पर्थ्यो, यतिवेला दोरपाटनवासीलाई आलु रोप्ने चटारो थियो तर हिउँ पर्दा काम प्रभावित भयो”, विक्ले भने–“अलिअलि वर्षा त चाहिएको थियो, तर हिउँ परेर दैनिकीनै कष्टकर बनाइ दियो ।”

स्थानीय तुलाराम पुनले हिमपातको कारण अत्याधिक चिसो बढेको बताए । रातिदेखि परेको भमरी हिमपात अहिले बाहिर निस्किएर हिँडडुल गर्न र पशुचोपायालाई घाँस दाना खुवाउन पनि समस्या भएको उनको भनाइ छ ।

पनि राष्ट्र र जनताको दीर्घकालिन हितका लागि प्राप्त अवसरको रूपमा ग्रहण गरेर सुशासन, प्राग्दर्शिता, उत्तरदायित्व, आर्थिक गतिशीलता तथा उद्यमशीलतामा आधारित नीतिगत सुधारमार्फत् राज्य सञ्चालनलाई प्रभावकारी बनाउँदै देशलाई स्थायित्व र समृद्धितर्फ अग्रसर गराउनु प्रमुख आवश्यक रहेको औँल्याए ।

त्यस अवसरमा रुपन्देही सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी मेघनाथ पाध्य, संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष सुरुज फोनी, महासचिव राजकुमार पाण्डेले उद्योगी व्यवसायीका समस्या उजागर गर्दै अर्थतन्त्रको रेफ्रेण्डको रूपमा रहेको निजी क्षेत्रलाई दिर्घितो बनाउने नीतिगत सुधारमा जोड दिएका थिए । त्यस अवसरमा सघले प्रकाशन गरेको विज्ञेश डाइरेक्ट्री र २०८३ सालको क्यालेण्डर विमोचन गरिएको थियो ।

रामपुर कपुरकोट गौरवको सडक खण्ड स्तरोन्नतिको काम सुरु

कृषा पोखरेल
पाल्पा

लुम्बिनी प्रदेश सरकारको गौरवको सडक, प्रदेशको पहाडी जिल्ला जोड्ने सडक रामपुर कपुरकोटअन्तर्गत पाल्पाको हार्थोक - बतासे खण्डमा सडक स्तरोन्नतिको काम सुरु भएको छ । प्रदेशकै गौरवको सडकअन्तरगत पाल्पाको हार्थोक - छहरा क्षेत्रमा लामो समयदेखि स्तरउन्नति नहुँदा, धुलो र हिलोको समस्याले हेरान परेका स्थानीय बासिन्दाहरूमा काम सुरु भएपछि सहज यातायातको आशा पलाएको छ ।

चौतर्फी दबाव थेग्न नसकेपछि लुम्बिनी प्रदेश सरकारले ५ किलोमिटर सडक स्तरउन्नति गर्न बजेट विनियोजन गरी काम सुरु गरेको छ । काम सुरु भएको ३ महिनाको अवधिमा राम्रो काम भएपछि स्थानीयवासीमा सडक चाडो स्तरउन्नति हुनेमा आशा जागेको छ । लामो समयको पर्खाइपछि आएको बजेटलाई कार्य प्रगतीमा रुपान्तरण गर्न स्थानीयवासीहरु सक्रिय भएर लागेका छन् । सडक निर्माणको क्रममा आइपरेका समस्याहरु समेत स्थानीयस्तरबाटै समाधानले काममा सहयोग भएको छ । सडक स्तरउन्नतिको काम गर्दा स्थानीयवासी, पालिकाका जनप्रतिनिधिहरु समन्वय सहकार्य गरेर, काम भइरहेको रिब्दीकोट गाउँपालिका अध्यक्ष नारायणबहादुर काक्रीले बताए ।

हार्थोक- बतासे - छहरा खण्डमा अहिले सडक चौडा गर्ने, ठाउँ-ठाउँमा रिटेनिड पर्खाल लगाउने र जग निर्माण गर्ने, बाटोको लेवर मिलाउने र नाली निर्माणको कामहरु भइरहेका छन् । सडकको मापदण्डमा पर्ने दायी-बायाँमा रहेको घर टहरा हटाएपछि कामले अझै गती लिने छ । सडक निर्माणको क्रममा आएका समस्याहरूलाई आपसी छलफल समन्वय र सहकार्यबाट समाधान गर्दै निर्धारित मितियै काम सक्ने गरी कार्यालय घर टहरा हटाएपछि कामले अझै गती लिने छ । सडक निर्माणको क्रममा आएका समस्याहरूलाई आपसी छलफल समन्वय र सहकार्यबाट समाधान गर्दै निर्धारित मितियै काम सक्ने गरी कार्यालय घर टहरा हटाएपछि कामले अझै गती लिने छ ।

हार्थोक -बतासे खण्डको सडक स्तरउन्नतिको लागि यातायात पूर्वाधार निर्देशनालय बुटवलले

वन डढेलो न्यूनीकरण तथा जनचेतना अभिवृद्धि सप्ताह सम्पन्न

देवदह । देवदहमा वन डढेलो न्यूनीकरण तथा जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले आयोजित वन डढेलो सप्ताह-२०८२ सम्पन्न भएको छ ।

वन डढेलो रोकथाम, हाम्रो अभियान भन्ने नारासहित डिभिजन वन कार्यालय रुपन्देहीको सहयोग र गाउँ वन समन्वय सञ्जाल देवदह, रुपन्देहीको आयोजनामा चैत्र १ देखि सुरु भएको वन डढलो सचेतना अभियान सातौं दिन बुद्ध सामुदायिक वनमा कार्यक्रम गरी सम्पन्न गरिएको हो ।

सञ्जालका अध्यक्ष खेमनारायण

अधिकारीको अध्यक्षता तथा डिभिजन वन कार्यालय रूपन्देहीका वरिष्ठ वन अधिकृत उमेश शाहको प्रमुख आतिथ्यतामा उक्त कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो । सो अवसरमा बोल्दै साहले डढेलो लगाउनु अपराध भएको भन्दै अपराध गर्नेलाई लुकाउन नहुनेमा जोड दिए ।

अधिकृत शाहले वन डढेलो न्यूनीकरणको लागि सबै पक्षको समन्वय र सहकार्य आवश्यक रहेको बताए । वन डढेलो नियन्त्रणको लागि सामुदायिक वनहरु बिच समन्वय सहकार्य आवश्यक रहेको बताउँदै डढलो नियन्त्रणको

लागि ओभोकाहरूको भूमिका महत्पूर्ण हुनेमा जोड दिए ।

गाउँ वन समन्वय सञ्जालका अध्यक्ष खेमनारायण अधिकारीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा देवदह आदर्श बहुमुखी क्याम्पस अध्यक्ष बासुदेव रिमाल, रोट्‍री क्लब देवदहका अध्यक्ष अर्जुन न्यौपाने, बुद्ध सामुदायिक वनका सचिव राधिका अर्याललगायतले आ-आफ्ना भनाइ राखेका थिए । बुद्ध सामुदायिक वनका उपाध्यक्ष थमनसिंह गुरुङ्गको स्वागत र सञ्जालका सचिव टेकबहादुर रानाको सञ्चालनमा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो ।

नेपालगञ्जमा थपियो तारे होटल

सुविधा रहेको छ । पाहुनाको सहजताका लागि आठ जना क्षमताको अत्याधुनिक लिफ्ट र सवारी साधनको सुरक्षाका लागि भूमिगत पार्किङको व्यवस्था गरिएको छ ।

“हामीले बास बस्ने सुविधा मात्र नभई व्यावसायिक कार्यक्रम र पारिवारिक उत्सवलाई पनि लक्षित गरेका छौं”, उनले भने–“नेपालगञ्ज आउने व्यावसायिक प्रतिनिधि, आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटक एवं विशिष्ट पाहुनालाई स्तरीय आतिथ्य प्रदान गर्ने हाम्रो मुख्य उद्देश्य हो ।”

परिवर्तित समयसँगै होटलले आफ्नो बुकिङ प्रणालीलाई पनि आधुनिक बनाएको छ । पाहुनाले ई-सेवालगायतका विभिन्न

डिजिटल प्लेटफर्मबाट सजिलै कोठा बुकिङ गर्न सक्ने व्यवस्था मिलाइएको छ । यसले गर्दा टाढाबाट आउने पर्यटकलाई भन्जफ्टमुक्त यात्राको सुनिश्चिता प्रदान गर्नेछ ।

नेपालगञ्जको घनबोझी चोकमा अवस्थित यस होटलले स्थानीय स्तरमा रोजगारीका नयाँ अवसर सिर्जना गरेको होटल व्यवसायी महासङ्घ बाँकेका अध्यक्ष भीमलाल कँडेलले बताए । नेपालगञ्जलाई ट्युनिज बनाएर कर्णाली र सुदूरपश्चिमका पर्यटकीय स्थलमा जाने पर्यटकका लागि बाँके र विशेष गरी नेपालगञ्जको आर्थिक तथा पर्यटकीय गतिविधिमा यसले विशेष टेवा पुर्‍याउने उनको भनाइ छ ।

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फुल रोटर भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलैटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

● ट्वाइलैट, वाथरूम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

● लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सुपथ मूल्यमा काम गर्ने र गराउन हामीलाई एक चोटी सेवा गर्ने मौका दिनुहोस्

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९८६९७८९२७५,९८००७६०६२२

बजारदेखि घरसम्मको सुविधाले निम्त्याएको प्रदूषणको महामारी

गंगा पोखरेल

आजको आधुनिक जीवनशैलीले हामीलाई अकल्पनीय सुविधा दिएको छ । बजारमा पुग्दा सामान सजिलै उपलब्ध हुन्छ, अनलाइन अर्डर गर्दा घरमै डेलिभरी आइपुग्छ र दैनिक आवश्यकताका वस्तुहरू प्लास्टिकका प्याकेटमा सुरक्षित भएर घर-घरमा भित्रिन्छन् । तर यही सुविधा, जसले हाम्रो जीवन सहज बनाएको छ, आज वातावरणका लागि गम्भीर संकटको कारण बन्दै गएको छ । नेपालमा विशेष गरी पछिल्ला वर्षहरूमा प्लास्टिकको अनियन्त्रित प्रयोगले प्रदूषणको आयतन दिनप्रतिदिन बढाइरहेको छ ।

पहिलेका दिनमा मानिसहरू कपडाको भोला बोकेर बजार जान्थे । तर अहिले बजारदेखि घरसम्मको यात्रा प्लास्टिकमा निर्भर भएको छ । अहिले बजारमा जुनसुकै पसलमा पनि सानोभन्दा सानो सामानदेखि ठूलो सामानसम्म प्लास्टिकका भोलामा दिने गरिन्छ । अफ्र अलि धेरै सामान भयो भने त प्लास्टिकका भोलालाई 'डोब्बर तेब्बर' गरेर पनि सामान हातमा भुण्डाउँदै हिँडिरहेको दृश्य देख्न सकिन्छ । तरकारी, फलफूल, दालचामलदेखि दुग्धजन्य पदार्थ, पानीको बोतल, स्न्याक्स, औषधि सबै कुरा प्लास्टिकमै प्याक भएर आउँछ ।

अत्यन्तै सस्तो रूपमा र सहजै उपलब्ध हुने प्लास्टिकका भोलाहरू दिनेले र लिनेले सजिलोसँग प्रयोग गरिरहेको देख्न सकिन्छ । अफ्र भनी जति सामानका प्रकार छन् त्यति नै मात्रामा प्लास्टिकका भोलाहरूमा सामान दिने गरिन्छ ।

विशेषगरी सहरी क्षेत्रहरूमा "एकपटक प्रयोग गरेर फाल्ने" (single-use) प्लास्टिकको प्रयोग अत्यधिक बढेको छ । प्लास्टिकका भोला, कप, प्लेट, स्ट्र, बोतल, याँपरहरू जताततै फालिएको देख्न सकिन्छ । यी वस्तुहरू प्रयोग गर्न सजिला भए पनि, फालिसकेपछि तिनको व्यवस्थापन चुनौतीपूर्ण बनेको छ । राज्यले सरसफाई व्यवस्थापनको लागि शहरी क्षेत्रबाट फोहोर सङ्कलनमा जति लगानी गरे पनि यत्रतत्र खोला, खोल्सा र खाली जमिनमा प्लास्टिकजन्य वस्तुहरू प्रशस्त मात्रामा देख्न सकिन्छ जसले गर्दा सहरी सौन्दर्यलाई नै विद्रुप बनाएको छ ।

प्लास्टिक विघटन हुन नसक्ने विष हो । प्लास्टिकको सबैभन्दा ठूलो समस्या भनेको यसको अविनाशी प्रकृति हो । एउटा सामान्य प्लास्टिकको भोला विघटन हुन सयौं वर्ष लाग्छ । यसले माटो, पानी र हावामा विषाक्त प्रभाव पार्छ ।

नेपालजस्तो देशमा, जहाँ फोहोर व्यवस्थापन प्रणाली अबैध व्यवस्थित छैन, प्लास्टिकको समस्या भन्नु जटिल बनेको छ । अधिकांश प्लास्टिक फोहोर खुला ठाउँमा फालिन्छ, जलाइन्छ वा नदीमा बगाइन्छ । यसले वातावरणमा दीर्घकालीन क्षति पुऱ्याइरहेको छ । नदी र जलस्रोतमा प्लास्टिक प्रदूषणको प्रभाव व्यापक रूपमा देख्न सकिन्छ । नेपालका नदीहरू अहिले प्लास्टिक प्रदूषणको साक्षी बनेका छन् । शहरहरूबाट निस्किएको फोहोर सिधै नदीमा मिसिन्छ । प्लास्टिकका बोतल, भोला, याँपरहरू नदीको सतहमा तैरिरहेका देखिन्छन् ।

यसले जलचर जीवहरूलाई प्रत्यक्ष असर पारेको छ । कृषि र माटोमा पनि प्लास्टिकजन्य पदार्थहरूको असर प्रत्यक्ष रूपमा देख्न

सकिन्छ । प्लास्टिक फोहोर खेतबारीमा पुग्दा माटोको उर्वराशक्ति घट्छ । प्लास्टिकले माटोको संरचना बिगाउँछ, जसले पानी र हावाको सन्तुलनमा असर पार्छ । यसले बाली उत्पादनमा कमी ल्याउँछ ।

किसानहरूले प्रयोग गर्ने मल र विषादी पनि प्रायः प्लास्टिकको प्याकेटमा आउँछन्, जुन प्रयोगपछि खुला ठाउँमा फालिन्छ । यसले ग्रामीण क्षेत्रमा पनि प्लास्टिक प्रदूषण फैलाइरहेको छ ।

प्लास्टिक केवल वातावरणीय समस्या मात्र होइन, यो मानव स्वास्थ्यको लागि पनि गम्भीर खतरा हो । प्लास्टिक जलाउँदा विषाक्त धुँवा निस्कन्छ, जसले श्वासप्रश्वाससम्बन्धी रोगहरू निम्त्याउँछ । त्यस्तै, प्लास्टिकका बोतल र कन्टेनरहरूबाट निस्कने रसायनहरू खाना र पानीमा मिसिदा यसले दीर्घकालीन रूपमा क्यान्सर, हार्मोन असन्तुलन, र अन्य रोगहरूको जोखिम बढाइरहेको छ ।

यसको असर पर्यटन क्षेत्रमा पनि उक्तै पद छ । नेपालको अर्थतन्त्रको महत्वपूर्ण हिस्सा पर्यटन हो । तर प्राकृतिक सौन्दर्य नै प्लास्टिकजन्य फोहोरले बिगाउँदै गएको छ । हिमाल, जंगल, पदमार्ग, र धार्मिक स्थलहरूमा प्लास्टिकजन्य फोहोरको थुप्रो देखिन थालेको छ ।

विदेशी पर्यटकहरू नेपाल घुम्न आउँदा स्वच्छ वातावरणको अपेक्षा गर्छन् । तर प्लास्टिक प्रदूषणले नेपालको छवि नकारात्मक बनाइरहेको छ । सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट २०७८/७९ बजेटको वक्तव्यको बुँदा नम्बर १६० मा ४० माइक्रोनभन्दा कम पातलो प्लास्टिकका भोलाहरूलाई २०७८ श्रावण १ गतेबाट पूर्णरूपमा देशभरि प्रतिबन्ध लगाउने भन्ने आदेश उपर पनि यो कार्यमा कुनै कार्यान्वयन हुन सकेको छैन । वास्तवमा यो अत्यन्तै राम्रो निर्णय थियो । अहिले डम्पिङ साइटको एरियामा ८० प्रतिशत फोहोर चालीस माइक्रोनभन्दा पातलो प्लास्टिकहरू देख्न सकिन्छ । सम्भव भएका ठाउँमा पनि प्लास्टिकको विकल्प खोज्ने इच्छाशक्ति नहुँदा यसले वातावरणमा प्रत्यक्ष असर पारिरहेको छ, यो एउटा विकराल समस्या हो ।

प्लास्टिक नियन्त्रणसम्बन्धी सरकारी प्रयास पनि कडाईका साथ लागू हुन नसक्दा यो चुनौतीपूर्ण बनेको छ । यसरी प्लास्टिकजन्य पदार्थहरूको प्रदूषण बढ्दै जानु जनचेतनाको अभाव र वैकल्पिक उपायहरूको कमी हो । जबसम्म मानिसहरूले आफ्नै बानी परिवर्तन गर्दैनन्, तबसम्म नियम मात्रले समस्या समाधान गर्न सक्दैन ।

प्लास्टिक प्रदूषणको समाधानमा उपभोक्ताको भूमिका अत्यन्त महत्वपूर्ण छ । हामी सबैले साना-साना बानी परिवर्तन गरेर ठूलो प्रभाव पार्न सक्छौं । बजार जाँदा कपडाको भोला प्रयोग गर्ने अत्यावश्यक काममा बाहेक प्लास्टिकका भोलाहरूको प्रयोगलाई घटाउने हो र प्रयोगमा ल्याएका प्लास्टिकजन्य सामग्रीहरूको उचित व्यवस्थापन प्रत्येक घरले गर्न सक्थ्यो भने मात्रै समग्र वातावरणको संरक्षण गर्न सकिन्छ । साथै, ग्राहकलाई प्लास्टिकको सङ्ग्रह वैकल्पिक सामग्री दिन प्रोत्साहन गर्नुपर्छ ।

“नो प्लास्टिक” अभियानलाई व्यापक रूपमा प्रचारप्रसार गरी प्लास्टिकजन्य सामग्रीको दीर्घकालीन असरबारे सचेतना जगाउँदै जनस्तरबाटै प्लास्टिक प्रदूषणलाई घटाउन सकिन्छ । प्लास्टिक प्रदूषण नियन्त्रण गर्न दीर्घकालीन योजना बनाउन आवश्यक छ । यसका लागि प्रभावकारी फोहोर व्यवस्थापन प्रणाली विकास, पुनःप्रयोग र पुनर्चक्रण (recycling) प्रवर्द्धन जनचेतना अभियान सञ्चालन गरिनुपर्छ । साथै, विद्यालय र समुदायस्तरमा वातावरणीय शिक्षा दिनु पनि अत्यन्त जरुरी छ ।

निष्कर्ष प्लास्टिक प्रदूषण कुनै एक व्यक्ति वा संस्थाको समस्या होइन । यो हाम्रो साफा चुनौती हो । आज हामीले लिएको सानो निर्णयले भोलिको वातावरण निर्धारण गर्छ । यदि हामीले अहिले नै सचेत भएर प्लास्टिकको प्रयोग घटाउने प्रयास गरेनौं भने, आगामी पुस्ताले यसको ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्नेछ ।

त्यसैले, समयमै सचेत बनौं, आफ्ना बानी परिवर्तन गरौं, र स्वच्छ, हराभरा नेपाल निर्माणमा योगदान गरौं ।

पहिलो संविधानसभा निर्वाचनमा उनी प्रचण्डका प्रतिस्पर्धी थिए । २०७४ को स्थानीय निर्वाचनमा त्रिवेणी गाउँपालिका अध्यक्ष जितेका थिए । उनले दिएको राजीनामा आफू स्वतन्त्र जीवनयापन गर्ने उल्लेख गरेका छन् ।

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स फोन: ०७७-५३५३१७
८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

सुन्दरी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साट्नुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्मान्नुहोस्

३० दिनको व्रतपछि मुस्लिम समुदायले मनाए इद

मोहम्मद हबिब

भैरहवा

मुस्लिम धर्मावलम्बीहरूले ३० दिनको रोजा पूरा गरेर शनिबार इद मनाएका छन् । शुक्रबार सूर्यास्तपछि सञ्चालन महिनाको चन्द्रमा देखिएपछि रमजानको बिदा गर्दै इद उलफित्र अर्थात् इद मनाएका हुन् । सामान्यतया इस्लामिक महिना २९ र ३० दिनको बिहीबार २९ दिनमा चन्द्रमा नदेखिएपछि शनिबारको लागि इद तय भएको हो । शुक्रबार मुस्लिम समुदायले अलबिदाको नमाज पनि अदा गरेका छन् । पवित्र ग्रन्थ कुरान अवतरण भएको महिना रमजान मुस्लिम समुदायको पवित्र महिना पनि हो । इद भैरहवासहित देश विदेशभरि घुमघामका साथ मनाइएको छ । साउदी अरबलगायतका खाडी मुलुकमा भने शुक्रबार नै इद मनाइएको छ । आत्मसंयम र शुद्धिका लागि एक महिनासम्म रमजानको रोजा (व्रत) सकिएको भोलिपल्ट इद मनाइने गरिन्छ । रमजान उर्दु क्यालेन्डरको नवौँ महिना हो ।

यस क्षेत्रका मुस्लिमहरू स्थानीय गल्लामण्डीको इदगाह, बसडीलवालागायतका इदगाह र केही मस्जिदहरूमा बिहान ८ बजेदेखि ९ बजेको समयमा सामूहिक इदको नमाज पढिन्छ भने रुपन्देहीसहित विभिन्न स्थानमा रहेको इद गाहमा पनि इदको नमाज पढिएको छ । इद गाह नमाज पढ्न बनाइएको विशेष खुल्ला ठाउँ हो, खुल्ला अकाशमुनि पढिने नमाज वर्षको दुई पटक मात्रै इद गाहमा मुस्लिम समुदायले सामूहिक रूपमा र रिकत नमाज पढेका छन् । इस्लाम धर्मको महान पर्व (इदुल फित्र) इद र (इदुल अजहा) बकरइदको दिन मात्रै मुस्लिम समुदाय एकत्रित भइ इद गाहमा नमाज पढ्ने गर्छन् ।

इदको दिन बिहानै नुहाइधुवाइ गरी सुकिला, सफा कपडाका साथमा बासनादार अन्तर लगाइ इद गाह वा मस्जिदमा जम्मा भई समूहमा नमाज पढिन्छ । प्रार्थनामा समर्पणको स्वास्थ्य, शान्त र अमनचयनको कामना गर्ने गरिन्छ । सोपश्चात् एकआपसमा गला मिलाएर इद मुबारक भन्दै एकआपसमा शुभकामना साटासाट गर्ने नमाजपछि इदको विशेष परिकार सेवइका साथै अन्य मिठाइका परिकारहरू र खानेकुरा खाएर शुभकामनासहित पाहुनाहरूलाई स्वागत गर्छन् ।

विपन, अशक्त, टुहुरा, असहाय आदिलाई

दान दिएर खुशी पार्नु पर्ने यो चाडको प्रमुख विशेषता हो । इदको पूर्व सन्ध्यामा रमजानको महिनामा गरिने उपासनाबाट अन्य महिनाभन्दा ७० गुणा बढी लाभ मिल्ने धार्मिक विश्वास छ । इद उल-फित्रकै अवसरमा सरकारले बिदा समेत दिएको थियो । एक महिनासम्म चल्ने रमजानमा इस्लाम धर्मावलम्बीहरूले उपवास (व्रत) बस्नुपर्छ, जसलाई 'रोजा' भनिन्छ । रोजामा इस्लाम धर्मावलम्बीहरू बिहान सूर्य उदाएदेखि सूर्यास्त नहुँदासम्म प्रत्येक दिन एक महिनासम्म पानी समेत नखाइ ब्रत बस्ने गर्छन् ।

सूर्य उदाउनुभन्दा लगभग दुई घन्टा अगाडि केही खानेकुरा (सेहरि) खाई सुरु गरिएको (व्रत) रोजा सूर्यास्त भइसकेपछि अफतारी (व्रत तोड्नु)गरी रोजा खोल्नुपर्छ । रोजाको समयमा मुसलमान निराहार यहाँसम्मको जानेर थुक् पनि निल्नु हुँदैन ।

रोजा जस्तो कठिन व्रत गर्ने ब्रतालुले यस महिनालाई पवित्र महिनाका रूपमा लिएको पाइन्छ । रोजा अशक्त, बिरामी र बालबालिकाबाहेक सबैलाई अनिवार्य छ । तीस दिनको यो रमजान महिनालाई तीन भागमा बाँडिएको छ । पहिलो १० दिनको अवधिलाई बरकत (फलफलाप), दोस्रो १० दिनको अवधिलाई रहमत (दया-माया) र अन्तिम १० दिनको अवधिलाई माफिरत (अल्लाहबाट माफी) पाउने मुसलमानले यी तीन कुरा प्राप्त गर्न अल्लाहको आदेशलाई पालना गर्ने रोजा बस्ने गर्छन् ।

मणिमुकुन्दका बीबीएसका विद्यार्थीलाई स्वागत र बिदाई

बुटवल । मणिमुकुन्द कलेजमा बीबीएस पहिलो वर्षमा भर्ना भएका विद्यार्थीलाई स्वागत र चौथो वर्षको अध्ययन पूरा गरेका विद्यार्थीहरूको बिदाई गरिएको छ । कलेजमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूको संस्था कम्बुको आयोजनामा महाराजा

रिसोर्टमा कार्यक्रम भएको हो ।

कार्यक्रममा बोल्दै कलेजका प्राचार्य टुकबहादुर क्षेत्रीले मणिमुकुन्दले अनुशासन र संस्कार सहितको शिक्षालाई उच्च प्राथमिकता दिएर विद्यार्थीमैत्री आधुनिक शिक्षण सिकाइ र सुविधासम्पन्न भौतिक

भट्टो नबोल्नु, शान्तिले बस्नु र गरिब तथा दीनदुःखीलाई दान र दया गर्नु यो पर्वको विशेषता हो । रमजान महिना गरिब, दिनुदुःखी र असहायका लागि नराम्रो नहोस् भन्ने दृष्टिकोणबाट अल्लाहले इस्लाम धर्ममा यस महिनाका लागि विशेष व्यवस्था गरेका छन् ।

यस महिनामा प्रत्येक मुसलमानले जनही एक किलो ७५० ग्राम गहुँ वा सो बराबरको मूल्य फितरा निकाल्नुपर्छ भने वर्षभरिको आम्दानी र सम्पत्तिबाट अढाइ प्रतिशत जकात (कर) निकाल्नुपर्छ, यस्तो फितरा र जकात गरिब, असहाय, दिनुदुःखी र मस्जिद वा मदरसामा दिनुपर्छ । फितरा र जकात इदुलफित्र अर्थात् इदको नमाज पढ्नुभन्दा अगावै निकाली सक्नुपर्छ । यो नेपालमा मात्र नभई संसारभरिकै मुसलमानमा लागू हुन्छ । अल्लाहका लागि त्याग, समर्पण र बलिदानको भावना जागृत भएर आउने रमजान महिनामा मुसलमान आस्था र विश्वासलाई अफ्र दृढ बनाउन मद्दत गर्ने मान्यता रहेको छ ।

रोजाको अवधिमा शारीरिक रूपमा ठुलाए पनि मानसिक रूपमा निकै गौरवान्वित ठान्ने मुस्लिमले इस्लाम धर्मका पाँच आधारभूत सर्त कलमा, रोजा, नमाज, जकात र हजअन्तर्गत हजबाहेक सबै आधारभूत सर्तहरू पूरा गर्ने अवसर प्राप्त गर्छन् ।

इदको ७०औँ दिनमा बकरिद अर्थात् 'इदउलअजहा' पर्व मनाउने गरिन्छ । जसकोलागि मुस्लिमहरू 'हज' का लागि साउदी अरबको मक्का मदिना जाने पनि गर्छन् ।

प्राचार्यमार्फत् उत्कृष्ट नतिजा ल्याउन सफल भएको बताए । विद्यार्थीको उत्कृष्ट रिजल्ट आउन विद्यार्थी, प्राध्यापक र अभिभावक तीनै पक्षको मेहनत आवश्यक पर्ने प्राचार्य क्षेत्रीले स्पष्ट पारे ।

संस्थाका सञ्चालक समिति उपाध्यक्ष उमापति न्यौपानेले मणिमुकुन्दले शैक्षिक गुणस्तर मात्र नभई अतिरिक्त क्रियाकलाप र खेलकुदमा पनि संस्थाले निरन्तर लगानी गरेर विद्यार्थीको सर्वाङ्गीण विकासमा जोड दिएको बताए ।

कार्यक्रममा उपप्राचार्य दिवाकर खनाल, प्याब्लन लुम्बिनीका अध्यक्ष लालहरि पाण्डे, व्यवस्थापन संकाय संयोजक पशुपति चौधरीलगायतले आफ्नो मन्तव्य राखेका थिए । बीबीएस संयोजक दिनेश पाण्डेको स्वागत र विद्यार्थी दीपा मल्लको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूले गीत र नृत्य प्रस्तुत गरेका थिए ।

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा

डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको

लागि सधै हामीलाई सम्मान्नुहोस् !

आइडिया

डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सन्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर-संघको भवनमा

फोन:-०७१-५४०२९३ मो.

९८४७०३५३८०, ९८४७१२३५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com